

Osvrt na rad ZHR-a kroz vrijeme, pogled unazad ....

miercuri, 06 iulie 2011

{xtypo_quote}Živimo u brzim vremenima, vremenima interneta, informacija, a zadnjih godina ponajviše u vremenima kritike i osporavanja. I to svega i sva ega, a nerijetko i svakoga.

{/xtypo_quote}

Kritiziramo predsjednika države, vladu, crkvu, banke, društvo i tako dalje. Kada smo mi sami u pitanju, e onda stvari se mijenjaju. Mi smo dobri, pošteni, naši stavovi su ispravni, naše ideje najbolje, o našim uspjesima se mora nadaleko uti. Dobro je samo što mi radimo, ono što drugi rade nema neku vrijednost, što su nam naši preci ostavili to je staro, nije u trendu itd.

Kritika, ukoliko je dobrana-mjerna i ima kao cilj poboljšanje ne ega, napredak, kada uvažava mišljenje one druge strane, osobe, zna i kada je konstruktivna (a ne destruktivna) i pozitivna, iznimno je korisna za društvo i njezine lanove. No kada je ta kritika zlonamjerna, kada se nekoga ili nešto blati, onda je destruktivna, ponajprije po onoga na koga je usmjerena, ali i na onoga koji tu kritiku izgovara.

Svi smo ponekad u životu doživjeli i osjetili na vlastitoj koži jednu od gore navedenih kritika. Neke se rado sje amo jer je nas potakla da nešto popravimo, no neka nas je strašno uvrijedila i, nažalost, onome koji nas je uvrijedio nikada ne emo oprostiti (iako, barem u crkvi, govorimo da ho emo!). Je, ali nije biti lako krš anin, nije nikada ni bilo.... .

No, ne emo o krš anskim vrlinama koje bi sve nas trebale krasiti, pa bi onda naše društvo bolje i skladnije funkcioniralo, veemo se osvrnuti na rad ZHR-a koji posljednje vrijeme doživljava i proživljava pravu oluju kritika. Da li je baš svaka od tih kritika opravdana? Da li to Zajedništvo išta radi i stvara? Ili samo troši novac (zbog kojeg se javno proziva po novinama), svi koji tamo rade mlate praznu slamu, vozikaju se autima itd.? Da li možemo prona i ijednu pozitivnu to ku?

Podsjetit emo, ipak, naše itatelje bar na nekoliko, ne emo re i vrlo dobrih – da ne ispadnemo ve i farizeji nego što jesmo (bez iznimke, usudim se re i) – ve samo dobrih akcija i poteza.

Idemo redom. Znamo da nekada nije bilo ovog sjedišta, nije bilo zgrade, ve je ZHR kao institucija bila podstanar. Izgra ena je moderna i efikasna zgrada, reprezentativna. U njoj su administrativni uredi, pa uredi Gran ice, velika dvorana za sastanke i konferencije, opremljena za svim modernim tehnikim sredstvima; na gornjem su katu sobe u kojima se smještaju gosti iz zemlje i inozemstva, i drugi. Spomenimo da su u nekoliko navrata tamo bili smješteni i profesori i studenti sa Zagreba kom sveu ilišta.

Uostalom, ZHR je organizirao i doeci predsjednika Republike Hrvatske, gospodina Stjepana Mesića, koji je naše krajeve posjetio 2004., pa do ek predsjednika Vlade Republike Hrvatske, dr. Ive Sanadera, 2007. godine.

U toj su zgradi uredi i tiskara novina, na našem jeziku, skromne, ali to su naše novine. U sjedištu ZHR-a organizirani su meunarodni simpoziji, podsjetimo samo na onaj iz 2008. na kojem su sudjelovali sveu ilišni profesori s Filozofskoga fakulteta u Zagrebu i sveu ilišni profesori s prestižnih rumunjskih sveu ilišta. Od pozitivnih akcija trebamo spomenuti i dugogodišnje financijsko motiviranje i nagraivanje naših u enika, i onih koji su dobivali nagrade na državnim natjecanjima, ali i onih najboljih na kraju svake školske godine; darivanje djece prije Božića, na kraju školske godine, pa darivanje povodom Meunarodnog Dana djeteta 1. lipnja; tu su športska i kulturna društva; susreti osoba treće dobi; ZHR svake godine financira prijevoz autobusom

povodom hodo aš a u Mariju Radnu i Mariju iklovu.

S lijeve strane sjedišta ZHR-a nalazi se spomenik palima u Prvom i Drugom svjetskom ratu iz karaševske op ine. I koji spomenik itekoko treba i lupa ka op ina. Ništa nas, nažalost, u lupa koj op ini osim križeva na groblju, ne podsje a na one koji su pali u dva svjetska rata, a ima ih toliko i u selima.

Popis svih akcija i svega što je dosad ZHR napravio može se nastaviti, no bio bi predug da se ovdje iznese.

Je li ZHR grievešio u nekim postupcima? Nekim potezima? Sigurno da jest, jer ZHR tvore ljudi, a ljudi su skloni (namjerno ili nemamjerno) pogreškama. Ali, kako jasno stoji u Bibliji, kada je Isus rekao: tko je bez grijeha neka uzme kamen i neka prvi baci ..... Znamo kako biblijska pri a ide dalje.

Sigurno da ima mesta za bolje akcije, za bolje postupke i poteze. I nadamo se da e se one i ostvariti. Samo osim dobre volje, rada, potrebno je i razumijevanje okoline. Uostalom, imamo li mi, kao mala sredina, ikakve koristi od razjedinjenosti i sukoba?

Mislim da bi se ovdje trebali ugledati na Amerikance, odnosno na njihovog nekadašnjeg predsjednika Johna F. Kennedyja koji je rekao: „Nemojte pitati što vaša zemlja može u initi za vas, nego što vi možete u initi za svoju zemlju“.. Primjenjeno na nas: ne stalno govoriti što ZHR može napraviti za nas (iako ponekad ZHR ho e, ali mu se ne dopušta!), ve možemo li mi nešto napraviti za ZHR? Ne za ZHR kao instituciju, ili kao skup pojedinaca, ve kao jednu zajednicu kojoj svi donekle pripadamo, ako ne druga ije onda po jeziku i nacionalnoj pripadnosti. Znaš za nešto što e ostati svima nama, kao neki simbol našeg postojanja. I ne nekim materijalnim sredstvima, jer njima baš i ne raspolažemo, ve razumijevanjem, dijalogom i pozitivnim stavom.

Maria Lacchici